

Beslissing van de Commissie van Beroep van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond inzake het beroep van de Schaakvereniging Zukertort-Amstelveen tegen een beslissing van de Competitieleider van de K.N.S.B. d.d. 23 maart 1992 inzake de competitie-wedstrijd De Uil - Amstelveen III.

1. Inleiding.

Op 14 maart 1992 is in de Derde Klasse C van de competitie 1991/92 van de K.N.S.B. de wedstrijd De Uil - Amstelveen III gespeeld. Daaraan voorafgaande hebben beide verenigingen in onderling overleg besloten de partij aan het vierde bord vooruit te spelen op maandag 9 maart 1992 te 20.00 uur, met als wedstrijdleider de teamleider van De Uil. Bovendien werd een speeltempo van 40 zetten in 2 uur overeengekomen, waarna eventueel afgebroken zou worden. Toestemming aan de Competitieleider conform artikel 19 lid 2 van het Competitie-reglement werd niet gevraagd.

De partij is gespeeld en afgebroken; bij reconstructie na 9 maart 1992 en voor 14 maart 1992 werd ontdekt, dat - anders dan aanvankelijk werd verondersteld - voor het afbreken geen 40, maar 39 zetten zijn gespeeld. Vervolgens is er verschil van mening ontstaan: Amstelveen eiste de partij op wegens tijdsoverschrijding, De Uil wilde op het ~~wed~~ wedstrijdformulier van 14 maart 1992 de partij als afgebroken vermelden. Toen over dit punt de Competitieleider werd benaderd, wees deze er op geen toestemming voor vooruitspelen te hebben gegeven. Hij heeft beslist, dat de wedstrijd op 14 maart 1992 aan alle 8 borden tegelijk diende te worden gespeeld. Op die datum heeft De Uil 8 spelers opgesteld, terwijl Amstelveen III aan het 4e bord verstek liet gaan. Onder protest van Amstelveen is voor dit bord het punt aan De Uil toegekend wegens het niet opkomen van de speler van Amstelveen, waardoor de uitslag van de wedstrijd 4 - 4 is geworden.

Op 23 maart 1992 heeft de Competitieleider een protest van Amstelveen tegen deze uitslag verworpen; hij wees op het niet verlenen van toestemming voor vooruitspelen en wees bovendien op het niet-naleven van de reglementaire bepalingen inzake het speeltempo bij de in onderling overleg gespeelde partij.

Tegen deze beslissing heeft Amstelveen op 4 april 1992, derhalve tijdig, beroep ingesteld.

2. Procedure.

De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van

- het beroep van Amstelveen d.d. 4 april 1992 met de bijlagen daarvan;
- de bestreden beslissing van de Competitieleider d.d. 23 maart 1992;
- de schriftelijke reactie van De Uil d.d. 16 april 1992, waarin De Uil stelt zich te hebben neergelegd bij de beslissing van de Competitieleider om op 14 maart 1992 aan 8 borden te spelen en daaraan uitvoering te hebben gegeven, en de thans bestreden beslissing van de Competitieleider juist te achten.

3. Motivering van de beslissing.

De Commissie kan uitgaan van de in de Inleiding beschreven feiten, nu deze door alle betrokkenen als juist worden erkend. Uit deze vaststaande feiten blijkt, dat niet voldaan is aan de voorwaarde, genoemd in artikel 19 lid 2 van het Competitie-reglement, dat vooraf toestemming door de Competitieleider moet worden verleend voor het vooruitspelen van een partij. Ook staat vast, dat speelduur en speeltempo, zoals onderling tussen de betrokken verenigingen was afgesproken voor de vooruit te spelen partij, niet voldoen aan de bepalingen van de artikelen 23 en 24 van het Competitiereglement.

Onder deze omstandigheden heeft naar het oordeel van de Commissie de Competitieleider terecht geen rekening gehouden met de op 9 maart 1992 gespeelde partij tussen twee spelers van de betrokken teams. Vóór 14 maart 1992 heeft de Competitieleider laten weten, dat aan 8 borden moest worden gespeeld. De Uil heeft aan deze plicht voldaan. Bij de bepaling van de uitslag van de wedstrijd is dan ook terecht de partij aan het 4e bord wegens niet-opkomen voor Amstelveen verloren verklaard.

Amstelveen heeft zich er op beroepen, dat de Competitieleider niet op louter formele gronden had mogen ingrijpen, nu de betrokken verenigingen het onderling eens waren over het vooruitspelen, en hij slechts toevallig van dit vooruitspelen op de hoogte raakte, toen hij over moeilijkheden over het al dan niet terecht afbreken van de partij werd geraadpleegd. Amstelveen wijst er daarbij op, dat veel vaker vooruitgespeeld wordt zonder toestemming te vragen.

In het midden latende, of zulks juist is, merkt de Commissie op, dat het in elk geval de taak van de Competitieleider is de reglementaire bepalingen toe te passen en te handhaven. Naar het oordeel van de Commissie

heeft de Competitieleider dit in de gegeven situatie op de juiste wijze gedaan. Ook al zijn twee verenigingen het onderling eens over het niet toepassen van bepaalde reglementaire bepalingen, dan kan noch mag de Competitieleider dit toelaten, omdat dan het competitie-reglement wordt ontkracht, waardoor mogelijk andere aan de competitie deelnemende verenigingen worden benadeeld.

Het ingestelde beroep dient dan ook ongegrond te worden verklaard, en de uitslag van de wedstrijd De Uil - Amstelveen III blijft vastgesteld op 4-4.

4. Het voor het instellen van beroep betaalde bedrag.

Nu het beroep ongegrond wordt verklaard, terwijl dit gericht was tegen een juiste beslissing inzake een duidelijke reglementaire bepaling, acht de Commissie geen termen aanwezig voor terugbetaling van dit bedrag aan de appellerende vereniging.

5. Beslissing.

De Commissie van Beroep van de K.N.S.B.

- verklaart het ingestelde beroep ongegrond;
- handhaaft de uitslag van de wedstrijd De Uil / Amstelveen III, gespeeld op 14 maart 1992, op 4 - 4;
- besluit hiervan mededeling te doen aan het Bestuur van de K.N.S.B.

Aldus op 27 april 1992 vastgesteld door de heren C.W. Berghout, H.J. van Donk en R.J.C. Wessels, allen leden van de Commissie van Beroep, en namens hen ondertekend door R.J.C. Wessels.

